

Sile, sile aw e siie (Autor: Nis Albrecht Johannsen d. J.)

Suutje, suutje kamt dāt wāāder
späilt ålsani aw e strönj,
än dāt schint, as hålt et slāāder
ma dāt büütj än ma dāt lönj.
Schaper, kam nü üt et kui!
/: Diling wårt dāt wāāder moi. :/

Schaper, schaper, seet da saile,
håål di ånker nü mån in!
Löök, dāt wāāder kamt ål huuger,
önj e tookel spaalt e win.
Sani glat dāt büütj ütfor,
/: diling wårt e siifård roor. :/

Wäige, wupe! Wider büte
gungt et sani ap än dil,
än da latje wite wooge
schüme foore bai e kil.
Tu dāt schap san wasen gung
/: schung ik dan di siimoonssung. :/

Sile, sile aw e siie!
Deer wårt me dāt hart ai nāår.
Dan deer as sü huuch di hamel,
än di kiming as sü klåår.
Hålt mån Good me dan rucht sün,
/: bad ik bloots am moien win. :/

(In: Heinsen, Thomas (Hg.). [1998?]. *Frasch schungeböök. Fräsche liidere. Plattdüütsche Leder* (Serie Andersen-Haus 5). Risem-Lonham: Fräsche Feriin for e Ååstermååre. S. 45) [Auch in *Üt min schatull*, S. 34 und *Beerid*, S. 70-71]